

- cc Binder
- Kunst en erfgoed
- Sport
- Kinderen en jongeren
- Puurs-centrum
- Winter van

Bert Danckaert

6. Bert Danckaert, *Iglesia Del Sagrado Corazon de Jesus y San Ignacio de Loyola, Havana, Cuba, 2023*

Foto op peesdoek, 3 m x 4 m

Gevel Sint-Janbergmansinstituut, Kerkplein

In tegenstelling tot het meeste werk van de Belgische fotograaf Bert Danckaert (1965) komt in deze foto geen onooglijk en veronachtzaamd stukje straat in beeld, maar de ingang van de Kerk van het Heilig Hart in Havana (Cuba), een neogotische jezuïetenkerk die in om het even welke stad in Europa zou kunnen staan. Een toeristisch kiekje is het niet geworden, want de kerk wordt ontsierd door restauratiewerken. De benedenverdieping gaat deels schuil achter een afsluiting en de toren boven het toegangsportaal staat in de steigers. Hierdoor krijgt het monument toch weer het karakter van een verwaarloosde plek. De lijnen zijn deze keer niet strak, want de kerk heeft spits- en rondbogen en een rijkversierd timpaan. Het is de afsluiting die een blauwe horizontale streep onder de witte gevel trekt. En alsof de fotograaf het georkestreerd heeft bevinden de passanten – die trouwens de enige bonte vlekjes in het decor vormen – zich telkens net in het midden van elk vak van die afsluiting. De plek waarop deze foto getoond wordt sluit ook aan bij de wereld van Danckaert, een verloren plek in Puurs, met de horizontale en verticale lijnen van de oude schoolmuur en de diagonalen van dak en brandtrap. In de achtergrond van het Kerkplein herhaalt de architecturale opdeling van de Cubaanse kerkfaçade zich in de Puurse gevel van de uitvaartonderneming.

Bert Danckaert, *True Nature #160 (Havana), 2020*

Foto op papier, 110 x 147 cm, courtesy Plus-One Gallery

Bert Danckaert (1965) kiest gewone plekken, plekken waar we geen acht op slaan, maar die, op het ogenblik dat ze door de fotograaf uit hun omgeving worden gesneden, de aandacht trekken, omdat ze er plots uitzien als een abstract schilderij, soms nog nauwelijks als werkelijkheid herkenbaar. Danckaert reist de wereld rond op zoek naar onooglijke plekken, waar niemand te zien is, maar waar de mens wel sporen naliet. Hij heeft een voorliefde voor de strakke lijnen van muren, tegels, trappen, borduren, buizen, noem maar op, die hij haarscherp in beeld brengt. En dan is daar toch altijd die kleine verstoring van een scheur in het beton, een losliggende kabel, enkele kleevers aan een draad, een verpieterde plant, een tape die rimpelt of loslaat, wat resten van een weggehaalde affiche op de muur. Het zijn geen aantrekkelijke plekken, maar 'plaatsen zonder waarde', waar het leven zijn gangetje gaat en geen façade (meer) opgetrokken wordt. Overal ter wereld tref je deze plekken aan, maar de locaties die Danckaert kiest hebben vaak dat ietsje meer exotisme dat aan de banaliteit extra schilderachtigheid geeft. In Havana bladdert de verf mooier van de muren, is het blauw lichter en het groen apart, maar de zon zie je op Danckaerts foto's nooit. Alles baadt in een uniform licht zonder enige schaduw- of lichtvlek en zonder zicht op de hemel.

Tekst: Sabine Alexander

Route: Wandel het Kerkplein schuin over, tot bij het werk van [Juan Muñoz](#), op het voetpad tegenover de kerk.